

XXI.

Lutherowe pošlene dny.

Zako Dr. Luther na próstwu wjesteho, čzjeskeho hrabje, kiž jemu njekotre židowske knihi pschipóšta, 1543 swoje rjane knihi wot židow a jich tžow wudžjetat a wudať bje, poča wón pschezo bóle štabnycž, tola nepšesta džjetacž, dokonja swoje wuktadowanje prjenich knihow Mójsašowych, na kotrymiž 10 ljet dotho se wschej prózu džjetat bje a wobsanfny je stutymi štowami: To šu njett přjene knihi Mójsašowe, Bóh, tón knes daj, so bychu druhsy po mni ljepe čžinili, ja nemóžu wjazy, ja šym štaby; proschče Boha, so by mi šbóžnu schtundžicžku wobradžit. Stutymi štowami wobsanfny wón šwoju wučžbu na wóšofej schuli, přjedowasche pať hišchče dyš a dyš a rošryčowasche šo najbóle wot šmercžje. We wotproščenju, kotrež wón pschi rowi šwojeho šwaka Ambrosiusa Bernharda džeržesche, džesche wón: „Tón muž je šbóžnje wušnyť, wón newedžishe, so mre, wón tež jo njett hišchčen newje, so je morwy, pschetož wón wušny we štowi a pošnacžu Šhrystušowym. Pschetož schtóž psches žiwenja štowo teho knesa wudžjelerja teho žiwenja šapschimne a tuto štowo šakhowa, tón šmercž newidži a newopta.“ Dr. Lutherowe přjedowanja, pišma a modlitwy rycžachu tym čžasju swetskeho wot šmercžje a wón pošna, so je jemu 9ta schtucžka 4 teho psalma: Ša ležu a spju žylje smjerom a t. d. wot młodšje šym luba byta.

Tym čžasju bjechu šo Mansfeldszny hrabjojo šwadžili a prošchachu Dr. Luthera, so čžyť knim pschincž